

LIITE 2

Nina Nygård
Gradu/Taiteellinen osuus

UNIPÄIVÄKIRJA

Pökäle

Tyttäreni haluaa pitää kekkerit kavereilleen. Hän laittaa päälleen housut, jotka ovat likaiset – takataskussa on punajuuria. Tuntemattomalla miehellä on päällään Marimekon beige, unikkokuvioinen puku. Olen vessassa, jonka ovi ei pysy kiinni. Kakkaan, ja kakan piti lentää seinässä olevaan reikään. Pyllyä piti nostaa pöntöstä, jotta se olisi lentänyt ”seinäviemäriin”. Vessa on ex-mieheni asianajotoimistossa. Joku nuorempi juristi kurkistaa sisään, yksi pökäle ei ole osunut reikään, vaan se on lattialla. Yritän jalallani peittää pökäleen, mutta en siinä onnistu. Nuori, vaalea juristi yrittää laittaa oven kiinni, kun siis pyydän, mutta se ei pysy kiinni, ovi aukeaa ulospäin. Pian vessassa on muitakin juristeja, ja he keskustelevat töistään.

Unessa tiedän exäni olevan lähdössä toimistosta pois, mutta en voi paljastaa asiaa. Vessaan tulee myös koira, ja joku vanhempi juristi huomaa pökäleen, luulee sen olevan koiran ja ottaa sen paperilla ja heittää pois. Minulta kysytään exästani asioita, kerron olleeni erossa jo 20 vuotta ja että en tiedä mitään hänen asioistaan enkä minkälainen hän on nykyään. Vessaan tulee myös nainen, jonka tiedän ulkonäöltä kesäkaupungistamme ja joka käy kanssani siellä samassa joogassa, nimeä en tiedä. Tiedän samaisen naisen aloittavan saman life coach -koulutuksen, jossa itse olen.

Lasten kaitseminen

Lähden ajamaan Risto H:n kanssa, minä ajan, kohti laskettelukeskusta. On tosi pimeää, lumi tuiskuaa. Tajuan, että minulla ei ole valoja päällä, enkä saa niitä päälle. Auto heittää uukkarin, olemme metsässä. Saamme kyydin majapaikkaamme, jossa on perheenjäseniämme. Sisäänkäynti majapaikkaan on matala. Yritän saada mukanani olevan kaasuilmapallon sisään. Mieheni ja minun on tarkoitus hoitaa lapsia, mieheni on luvannut näin mummulle, joka ei ole meidän mummomme.

Hoitopoikia on tarkoitus olla kolme, he ovat kolmoset, ja pienempiä tyttöjä vähemmän. Pojat alkavat tulla yksitellen ulos makuuhuoneestaan, ja heitä tuleeekin ulos yksi kerrallaan kaikkiaan viisi kappaletta. Kaikki identtisiä. He ovat vaalealyhtykiharapäisiä, hieman tapiorautavaaratyyliä, mutta kaikki vähän erikokoisia. Kuitenkin hyvin pyöreäpäisiä.

Sitten avautuu tyttöjen ovi, he ovat noin 1,5-vuotiaita. Heitä on myös viisi, siis vitoset myös. He näyttävät kasvoiltaan vanhemmilta, eivät siis vauvoilta ollenkaan,

tosin sööteiltä. Heillä on tummat ja aika pitkät hiukset, toisilla on otsatukka, kaikilla kuitenkin eri kampaukset, siis poninhäntää, pinniä, eri pituuksia hiuksissa. Kyseenalaistan miehelleni, ettemme voi viedä näitä kaikkia pieniä tyttöjä rinteeseen. Mieheni sanoo, että otetaan joku hoitamaan tyttöjä.

Mamma Mia

Meitä on noin viisi ystävästä lavalla ja esitämme Abba-tyylisen tanssin Mamma Mia -koreografialla. Osuutemme menee vähän niin ja näin. Meillä on glitteriä päällä, ja katsomo on iso. Katsomo nousee ylöspäin kuin jossain maailmanluokan näyttämöllä. Jossain vaiheessa esitystä lähdemme juoksemaan takakatsomosta rappusia pitkin lavalle ja ystäväni Sanna johtaa porukkaa kultaisissa vaatteissa. Ystäväni poikaystävä on ostanut jotain eväitä, ja minä ryntään syömään niitä teatterirakennuksen taakse. Sandwichit ovat pötkömäisissä muovipakkauksissa.

Hiiri

Meillä on pienen pieni vaaleanharmaa hiiri, joka on usein kädessäni. Hiiri yrittää vilistää pois ja joudun tempuillemaan, jotta se ei karkaisi. Siirrän sitä kädestä toiseen, ja välillä se karkaa, mutta löydän sen aina uudestaan. Olemme lähdössä matkalle, ja olen ajatellut laittavani hiiren lasipurkkiin, tosin lasiakvaario voisi olla parempi, mutta purkkikin kävisi. Pakkaustouhujen keskellä tajuan, että hiiri pitää päästää luontoon ja sen pitää itse hankkia ruokansa ja huolehtia itsestään.

Myöhästytminen

Olen tosi sokkeloisessa asunnossa. Asunto on Vilman, asunto on heidän väliaikainen. Nuorempi tyttäreni, Mimi, on mukana, ja hän on pikkuinen tyttö. Meillä on mukana myös koira, pieni musta snautseri, joka on meidän hoitokoiramme (unessa). Mimi makaa selällään lattialla, ja puhumme ystäväni kanssa tyttäreni iästä. Lähdemme Mimin kanssa asunnosta, jätän sinne koiran, suljen ovia, jätän sinne vesikupin koiralle huoneeseen.

Lähden ajamaan autolla kaupunkiin, autotie on täynnä ihmisiä. He menevät eteenpäin pyörillä, kelkoilla, yritän pujotella autolla ihmisten välistä ja tiedän myöhästytväni, koska matkanteko on niin haastavaa. Mieheni soittaa ja sanoo, että minun pitäisi olla jo kaupungissa. En kerro, että matkanteko on hidasta.

Bussikyty

Olen bussipysäkillä - ihmisillä on kiire - minullakin. Pysäkille pysähtyy minibussi, bussi ottaa muutaman ihmisen kyytiin. Odottamassa oli myös ystäväni Kata, joka rynnistää varaamaan paikkansa ja haluaa ottaa toisen ystävänsä mukaan kyytiin. Mietin, että nyt ystävälläni on uusi ystävä, johon hän on takertunut. Tulen

koulutuksesta, joka on loppunut klo 18, ja minun pitäisi olla seuraavassa koulutuksessa, joka alkaa klo 18.

Bikinit

Sekavaa, paljon ihmisiä. Mieheni kysyy, kutsuinko jo huomiseksi meille ihmisiä. Kysyn, onko meillä taas huomenna juhlat, koska tänäänkin on ollut. Ollaan markkinoilla tai jossain, missä on paljon ständejä erilaisilla myyjillä. Esittelen ystävälläni Johannalle bikinejä, jotka olen bongannut jostain osastolta, nappihelmibikinit, valkoiset bikinit, valkoinen uimapuku sekä erikoisen mallinen vaaleanpunainen kokoumapuku. Johanna tykkää vaaleanpunaisesta.

Lenkkarikävely

Lähden Mäkisten veneestä, joka ei muistuta heidän omaa venettään, se ei ole edes vedessä vaan maissa, joka sekään ei ole ihmetyksen aihe. Lainaan Maken kenkiä, eri paria, toinen on Maken uusi lenkkari, jossa on pyöreitä, kumisia pätkiä pohjassa. Lupaam olla likaamatta kenkiä, enkä varsinkaan hikoile.

Kävelen kotiini, joka on jonkun matkan päässä, kaupungin toisella puolella. Kävelen pitkin linnaketta tai muuria, joka menee rantaa pitkin. Lopussa laskeudun muurin päältä alas laskeutuvalla tielle.

Bisseautomatka

Olemme autossa menossa kohti festareita. Auto on vanin tapainen, matkustajia on kahdella penkkirivillä. Joku haluaa bisseä, mulla on yksi sol, ojentelen sitä taaksepäin, mutta kaikilla on sittenkin juomista. Takanani istuu Henkka, jolla on paljon olutta, mutta kaikki lämpimiä. Moitin siitä häntä. Kuskina on tuttu kundi, jota en kuitenkaan tunnista. Hän pysähtyy tien varteen valkoisen kopperon eteen, koska hänen pitää käydä vessassa.

Kiilaus

Olemme menossa laivalle risteilylle, ja ihmiset jonottavat laivalle pääsyä. Minä ja Kimmen. Kiilaamme ihmisten ohi, mm. Huttusten - menen tanssien ohi ja sitten jono pyssää.

Veneparkki

Kämpä tai hotellihuone. Niina ja Markku ja joku kolmas, joka haluaa polttaa tupakkaa. Pyydän heitä pysymään yhdessä huoneessa ja laitan oven kiinni. Viereisessä huoneessa on suorakaiteen muotoinen pöytä vasten ikkunaa, niin että istut penkillä, joka kiertää pöytää, selkänojana ikkunan puolelta ikkunallinen seinä.

Pöydän päässä istuu joku ja pitkällä osalla mies, jota jututtaa ulkomaalainen mies, joka puhuu suomea. Istun heitä vastapäätä kuunnellen juttelua. Taustalla ikkunasta näkyy meri ja purjeveneitä tai yksi purjevene ainakin. Ihan lähellä siinä on ranta, johon veneet pystyy parkkeeraamaan, ja loivaa mäkeä pitkin ylöspäin mentäessä näkyy talo. Joku kyselee Niinalta sijoituksista, haluaa tietää, miten Niina sijoittanut tai ostanut jonkun tietyn firman osakkeita ja haluaa tietää, mitä maksanut. Sanon tuottuneena kysyjälle kaiken riippuvan siitä, kuinka paljon osakkaita haluaa ostaa.

Uniflash

Sekavaa, hälinää... paljon ihmisiä ja eri paikkoja. Hanne C. kertoo jotain, tanssia ja esiintymistä. Vaihdan vaatteita, esiintymisvaatteita, ja Hanne C. lähtee pois.

Roskakuilu

Liia, Ellen ja kolmas kaveri haluavat mennä nopeampaa kiertokautta ulos rakennuksesta. Heidän pitää mennä roskakuilun kautta, ja mun pitää heittää heille roskapusseja. Kuilu on vaaleanpunainen. Reitti näyttää vaaralliselta. Se on suoraan alaspäin. Heitän pussit, 3-4 pussia, yksitellen. Liia ottaa vastaan pussit. Viimeinen osuus, jonka minä näen ylhäältäpäin, on korkea pudotus. Mietin, selviävätkö tytöt siitä. Näen vain Liian, joka odottaa minun tiputtavan viimeisen pussin. Hidastelen, ja Liia huhuilee pussia. Huomaan Liian silmien olevan itkettyneet, epäilen hänen miettineen, kuinka turvallista on hypätä korkealta kuiluun.

Dinneri

Olen menossa syömään miesporukan kanssa. He olivat kutsuneet minut mukaan, joitain businessstyyppejä. Syöminen on seuraavana päivänä, ja yövyimme jossain ahtaassa paikassa. En jaksa pestä ripsivärejä pois. Kimmenkin tulee yöpymään samaan paikkaan. Minä nukun sohvalla, Kimmen lattialla. Ruokapaikkaan pääseminen on hankalaa, ravintola on sokkeloisen matkan päässä.

Menossa

Olemme lähdössä porukan kanssa jonnekin tila-autolla, joka on farmariauto. Hyppäämme kyytiin, Kimmen ajaa, Piirtolat tulevat kyytiin ja yhtäkkiä auto alkaa täyttyä turisteista. Kimmen menee ulos, ja minä istun takapenkillä Niinan kanssa. Markku tulee vasemmalle puolelle, ja lisäksi autoon tulee Hannes. Tyttö istuu retkipallin päällä.

Norja

Olen Norjassa, Liia on siellä vaihdossa. Liia asuu perheessä, mukana on muitakin Liian kavereita. Liia on ostanut minulle matkan ihan Norjan pohjoisosaan. Mun on tarkoitus lähteä matkaan toisen äidin kanssa, hänen pienet lapsensa mukanaan. Yritän selvittää, mihin meidän on tarkoitus mennä ja missä yöpyä. En ihan ole selvillä seuralaisistani ja kuka oikeasti lähtee kanssani reissuun.

Samaisessa paikassa minulla on pieni lapsi, ja toisella äidillä on minun kaksi muuta pientä lastani. Kaikki lapset ovat 2-4-vuotiaita. Minun lapseni yrittää halata sisaruksiaan, jotka toinen äiti on ilmeisesti kasvattanut. Lapseni on vilkas, joudun välillä juoksemaan perään, jotta hän ei jäisi mm. junan alle.

Delfiini

Olen altaassa, allas on kuin reitti, pitkulainen tie, joka menee eteenpäin. Altaassa on vähän ällöttäviä isoja kaloja, jotka tökkivät välillä kuonoillaan, jotka ovat leveitä. Kalat ovat punaisen ruskeita. Suunnilleen minun kokoisiani. Joukkoon tulee delfiini, jonka selässä olen yhtäkkiä. Delfiini hyppelee, ja minä samoin selässä.

Äiti sanoo saaneensa minusta kuvia, kun olin delfiinin selässä. Sitten syömme jäätelöä, istumme ja saamme jäätelöannokset. Annokseni astia on keraaminen, hyljettä muistuttava, pieni veistos. Tarjoilija kertoo, että hänen mielestään minun annokseni olisi pitänyt olla toinen veistos. Haluan nähdä tämän toisen, ja tarjoilija tuo kaksiosaisen, jossa on etuosa ja hylkeen loppuosa, välissä on tarkoitus tarjota jäätelöä. Sanon haluavani sen mieluummin. Se muistutti minua delfiinistä, jonka selässä olin uinut tai ollut oikeammin kyydissä.

Tupakka

Olen Hedun seurassa, kuljen edellä, Ade tulee vastaan, menen vain ohi. Hedu jää edelliseen huoneeseen puhumaan veljensä kanssa. En tiedä, miksi en voi palata sinne ja liittyä seuraan. Hedu tulee perässäni lopetettuaan juttelun. Katsomme valkoisista keittiön yläkaapeista tavaroita, etsimme jotakin. Siellä on meidän seurustelun aikaisia tupakkakartonkeja, joita Hedu ottaa. Kyseenalaistan, onko lähes 30 vuotta vanha tupakka vielä kuranttia.

By Pia's

Pia'sin kauppa on jossain ihanassa pikku rakennuksessa, ja paikka on kuitenkin lopulta mystinen telta, joka on pienen lammen reunalla. Tunnelma on kuin satukirjassa. Teltan sisälläkin on lampea, ja lammen pohjassa on nainen, joka on elossa, vaikka on kokonaan upoksissa veden alla. Vihreää ja vaaleanvihreää. Hämärää. Pari nuorta tyttömyyjää.

Rutistus

Mennään ravintolaan. Siellä pariskuntia. Anu ja Antti, Sakke ja Nina ja muitakin. Henkilökunnalle pitää puhua ruotsia. Joku yrittää rutistaa ja pussata, käännän naamaa pois.

Vaari

Olen menossa tervehtimään vaaria, nousen pihakatua pitkin ylöspäin vaarin jäätelötehtaalle. Astun ovesta sisään, vaari on tekemässä suklaaeskimoitu. Eskimoita, joissa on suklaajäätelöä ja suklaakuorrutusta. Kalevi tekee jotain taustalla. Vaari on oma itsensä, eli harvasanainen. Kysyn, miksi suklaaeskimoitu ei tehdä enää, sanoo, että valikoimaa ei kannata pitää niin suurena, kun tehdas on niin pieni. Saan tietää, että tehtaan yhteydessä on ollut joskus eläinlääkäriasema. Laboratoriota on kuulemma hyvä käyttää tutkittaessa jäätelöitä.

Menen sanomaan vaarille heipat ja istahdan vaarin syliin, niin että halaan samalla vaaria. Vaari sanoo, että hänelle tulee ikävä minua. Kysyn, missä mummi on, vaari kertoo mummin olevan sisällä. Vaari kertoo, että mummin kanssa on ollut muinoin kiihkeää lempeä.

Kuvaus

Olemme kuvaamassa Tainan kotia. Tainalla on iso asunto, siellä on jopa kaarisilta sisällä asunnossa. Mietin, miten saan Tainan sopimaan kuvaan asuntonsa kanssa, asukas ei ole mielestäni ihan Eeva-lehden näköinen. Sitten muistan onnekseni, että juttu ei menekään Eevaan.

Pyöräily

Olemme kahden ystäväni kanssa jumppatunnilla, ja tarjoan autokyytiä kotiin. Muistan kuitenkin, että olen pyörällä liikenteessä. Ystäväni sanovat juoksevansa kotiinsa. Pyöriä on paljon, saan pyöräni ulos salista ja pyöräryysiksestä. Ajan autoparkkiin, jonka kautta ulostie on. Kurvaan väärään suuntaan, tässä se on remontissa. Oikaisen alemmalle tasolle laidan ylitse. Pudotus onkin yllättävän korkea, pelästyn, mutta selviän siitä ja jatkan pyöräilyä.

Käärme

Odotan autolla pääsyä johonkin. Rekka on vieressäni. Trukki touhuu ja nostaa kontteja. Joudun autolla peruuttamaan ja antamaan tilaa. Peruutan kadun toiselle puolelle, jossa on ranta sekä venesatama. Taustalla näkyy kerrostaloja. Olen ulkomailla. Äiti ja kaksi lasta keräävät rannalla muovipusseja. Menen rappusia alas laiturin alle. Olenkin venevajassa Päijänteellä. Menen hakemaan jotakin. Siellä on

käärme. Iso, beigehtävä. Liia haluaakin matikkalinjalle, koe ei olekaan online. Hänen olisi pitänyt mennä paikan päälle. Liia on huolissaan, kun sormus on kadonnut. Kalevala-tyylinen.

Juhlat

On juhlat. Uudenvuodenaatto tai muu sellainen. Olemme ravintolassa. Haluan teetä, menen baaritiskille. Joku ystäväni näyttää olevan ostamassa juomia, en ehdi antaa hänelle tilaustani. On paljon jonoa. Menen itse jonoon ja saan tehtyä tilaukseni. Jonossa on Benny, vaikka hän ei näytäkään Bennyiltä. En jaksa jutella hänen kanssaan. Menen sohva-alueelle ja röhnötän sohvalla.

Ollaan lähdössä seuraavaan paikkaan. Kimmen on vaihtanut vaatteet. Hänellä on uusi Lyle & Scottin paita päällä. Anu tulee viereeni istumaan. Hänellä on uudet korut, makean veden helmet, pitkät helmet, ihan muodikkaat. Kimmen menee päälle halailemaan ja päristelee suullaan eri kohtiin. Itselle tulee epämiellyttävä tunne. Kimmen sanoo Anulle rakastavansa tätä. Kysyn, sanoiko oikeasti. Mietin, onko kännissä. Anu sanoo, että se on Björn Borg.

Muutamme paikkaa. Kaksi rinkiä tuolia, yritän etsiä, mihin mut plaseerattu, löydän mun käsilaukun yhdeltä tuoilta. Kaivan purkkaa laukusta. Tina B. kysyy, saako hän myös.

Taas mennään jonnekin. Ikään kuin asunto. Istun rappusissa. Jade Y. tulee rappusia alas ja koira perässä. Meidän koiramme. Maitokahvin värinen pieni karvainen koira jää mun syliini rappusten väliin. Joku istuu rappusilla mun kanssa. Tämän farkkujen takataskuun on jäänyt pahvi, uudet farkut. Autan ottamaan pois. Jade pyytää koiran mukaansa ja sanoo Ericille, että eikö ihana koira. Toistan Ericille: "Är det ihana?" Tunnelma levoton, mennään paikasta toiseen. Olen todella väsynyt.

Ärrä

Olen Rian kanssa R-kioskin edessä. Ria on alkanut R-yrittäjäksi. Mies kyselee salmiakkia kadun toiselta puolelta vastaantulevalta mieheltä, joka kehottaa salmiakin etsijää menemään Ärrälle. Ria sanoo kuitenkin miehelle, että salmiakkia ei vielä saa.

Seisomme Rian kanssa Ärrän edessä, ja siihen tulee muutama vanha tuttu. Mm. xx. Kysyn, muistaako tämä minut. Kyllä muistaa. Vaihdamme poskipusut. Juttelemme hetken. Hän on lähdössä, kysyn, saanko kirjoittaa kädessäni olevalla tussilla. En saa. Olisin piirtänyt vaaleanpunaisella tussilla pieniä sydämiä.

Xx istuu bussiin ja huudan ikkunan takaa, että olen lukenut kirjan, jossa hän on ollut neuvonantajana. Hän yllättyy tai ainakin hymyilee. Nauran vielä, kun sanon tämän Ärrän olevan meidän perustamamme, vaikka se on Rian.

Vaatekauppa

Olen isossa vaatekaupassa, kauppa tuntuu olevan minun. Kauppa muistuttaa henkkaa ja maukkaa mutta on somistettu vielä runsaammaksi. Tunnistan kaupassa tutun, joka on ilmiselvästi vakoilemassa jollekin, mitä kaupassani myydään. Hän hämmentyy, kun huudan hänen nimeään. Minulle on valittu vaatteita: löysä trikoopaita, jossa on indigonsinistä ja punaista, valkoinen pohja. En itse ajattele sen olevan minun tyylistäni. Huomaan, että paidassa on märät kainalot, eli joku hikoileva on ehtinyt kokeilla juuri paitaa. Housut ovat kapeat, trikoiset, lahkeissa resorit.

Ei onnistu

Minun pitää keittää kahvia kahvikoneella, joka on vanhempieni. Kone on iso, en oikein tiedä, mihin kahvi kuuluu laittaa, enkä tiedä vedestäkään. Valmis kahvi alkaa tippumaan, enkä ole ehtinyt laittaa kahvipannua alle. Sekoilen pitkään keittimien kanssa, toki muut auttavat.

Alice

Alice-mummin juhlat ovat kotona, koti ei ole kyllä hänen. Ihmettelen, kun vieraita on niin paljon, ja mistä mummi on oppinut tuntemaan kaikki ihmiset. Nuorempiakin. Ajattelen heidän olevan jostain seurakunnan päiväkerhosta, jotkut ovat vähän syrjäytyneitä.

Eksyksissä

Lähden tapaamiseen, olen Jenkeissä, en löydä osoitetta, johon minun pitää mennä. Kävelen ja huomaan, että numero on yli sata, ei pitänyt olla niin isoa katunumeroa. Minulla ei ole puhelinnumeroakaan. Kai ja Joel ovat lähteneet viemään lapsia kotiin, ilmeisesti Mimiä ja joitakin muita tyttöjä. Soitan hälle ja pyydän etsimään numeron. En löydä kuitenkaan oikeaan paikkaan, vaan menen jonnekin liikkeeseen sisään – kampaamoon – ja teen jotain hoitoa siellä, painelen vain kädellä ihoa.

Lento

Kiirehdin jostakin ilmeisesti vaatekauppaan tai kahvinkeittohommiin ja hyppään niin, että lähden lentoon. En meinaa saada pysäytettyä itseäni, vaan pyydän jonkun pysäyttämään minut. Laskeudun alemmaksi, ja joku riski ystäväni, mies, saa minut kiinni ja pääsen suorittamaan tehtäväni loppuun.

Pettymys

Mennään kylään New Yorkin osavaltioon, matkassa Satu, Suvi ja muitakin. Talo on harjakattomainen, viininpunainen ja musta katto. Mäntymetsää. Tulemme viikonlopuksi, ja sunnuntaina on tarkoitus lähteä pois ja mennä cityn kautta. Kyselen monta kertaa, moneltako lento lähtee sunnuntaina, ja se lähteekin iltapäivällä klo 14, joten emme ehdi Manhattanille. Talo on joidenkin suomalaisten tuttu. Tunnelma on odottava, ja petyn, kun en pääse cityyn.

Tapaaminen

Riia K. antaa mulle pikkuruisen vauvan syliin, en oikein tiedä, miten niin pientä vauvaa pidetään sylissä, muutan koko ajan asentoa. Vauvalla on mustia pilkkuja naamassa, silmät jotenkin ihan tummat, ja vanhemmat alkavat ihmettelemään, miten niin pilkulliseksi ja tummaksi muuttuukaan. Yritän lohdutella, että vauvat vaan muuttuvat ja se normaalia.

Minulla on tapaaminen jonkun tutun päätoimittajan kanssa, tarkoitukseni on lähteä ajoissa, mutta huomaan lähteväni liian myöhään ja hermoilen. Kun pääsen sovittuun paikkaan, päätoimittaja ohjaakin minut toiselle henkilölle, jolle minun on tarkoitus näyttää joku koti.

Vanha kupla

Etsin koko ajan sinisen väristä vanhaa kuplaa, ja se on aina väärässä paikassa. En tiedä, kuka sitä siirtää, onko joku autokoulunopettaja tai joku muu, kenen kanssa mun on tarkoitus ajaa kuplaa. Hellu ja Kari ovat meillä tai jossain paikassa, johon minun oli tarkoitus mennä, mutta en koskaan ehdi sinne.

Lasitalo

Ystäväni ovat muuttaneet kummalliseen asuntoon. Talo on vihreästä lasista tehty kaksikerroksinen talo. Alakerrassa asuu toinen perhe, heillä on pieni piha, ja ystäväni toisessa kerroksessa. Lasielementit eivät ole yhtenäisiä levyjä ylhäältä alas, vaan neliön tai suorakaiteen muotoisia. Huonekorkeus on noin 20 metriä.

Yllätyssynttärät

Päätämme järjestää isilleni yllätyssynttärät, olemme Päijänteellä. Meillä on kori kaljaa tai siideriä ja sitten toinen yksikkö jotain muuta juomista. Kerromme äidille suunnitelmasta. Isi on ehkä viereisessä saarella, ja minun ja Mimin on tarkoitus soutaa saunan takaa toiselle niemelle, joka on kauempana kuin talon laiturin. Yhtäkkiä vesi nousee niin ylös, että juoksemme saunan rappusille ja sanon Mimille, että nyt

odotetaan hetki, että vesi tasoittuu, tai ehkä yritämme sittenkin lähteä veneellä jo siitä saunan rappusista. Vaikka vesi nousee, niin tunnelma ei ole kuitenkaan ahdistava.

Vessakala

Olemme jossain muualla kuin kotona. Vessanpöntössä uiskentelee kaloja. Kalat ovat vähän kuin kultakalat. Välillä vesi tulee niin ylös, etten varsinkaan silloin, niin kuin en muutenkaan, halua istua pöntölle. Lennän taas, tahtomattani – huomaan, että olen ilmassa, yritän päästä modernin, tai sittenkin 60-lukulaisen, talon yläparvekkeelle. Menemme messualueelle, tai onko huvipuisto, olemme myöhässä. Jutta odottaa siellä, hän on paljon pyöreämpi kuin aikaisemmin.

Siinä on pöytälevy, jonka päällä teen jotain, askartelen. Pieni poika, ehkä omani, alkaa tekemään toisessa päässä jotakin, jonka seurauksena pöytä kippaa niin, että se lennättää minut pöydän kera alemmaksi, pöytä on alaspäin menevässä rinteessä. Lennän pöytälevyn kanssa kuin hidastetussa filmissä. Minulle ei tullut vahinkoa, sain kädellä kiinni tullessani alas pöytälevyn kanssa.

Ennen lähtöä käyn vessassa meidän kämpillä. Vessa on eri kuin kalavessa. Se on komerossa ja taas ääriään myöten täynnä, kun istahdan siihen. Valitan Kimmenille, miksei vessaa ole pumpattu, vasemmalla puolella on vipu. Saan sen pumpattua pöntöllä istuessani.

Liikumme Eira-tyylisessä kaupunginosassa. Suunnittelemme ostavamme jotakin herkkua. Tarkoituksena on juhlia. Kauppoja ja ravintoloita on enemmän kuin Eirassa olisi. Mielessä on vohvelibaari. Ostan kynttilänjalat, jotka esittävät villakoiria. Valitsen kolme erikokoista. Pienin on punavalkoinen, kaksi isompaa sinisävyistä. En kuitenkaan osta. Mietin, ettei ole laskutilaa, ajattelen kesämökin saunakammaria.

Peter Nyman

Olen kodissani, joka ei muistuta omaa kotiani. Peter Nyman ja Maija tulevat sisään. Ihmettelen, kun Peter ei esittäydy, hän ottaa astioita keskellä keittiötä olevasta astiakaapista, käyttäytyy niin kuin en olisi paikalla. Ojennan käteni ja sanon, että me emme olekaan esittäytyneet. Hän sanoo, että mehän ollaan vanhoja tuttuja ja tunnetaan ennestään. Hymähdän, ettei nyt taideta kauhean hyvin kuitenkaan, ja kerron ihmisille ympärillä, kuinka olen joskus fanittanut Peteriä ja mulla ollut joskus käsivarressa Peterin nimikirjoitus. Meillä on tarkoitus olla joku kilpailu tai tilaisuus, johon muitakin ystäviäni on tulossa.

Nicole Kidman -äiti

Autoni on kotipihalla. Auto on harmaata muovailuvahaa, ja se on rutistuneena kiinni aidassa. Kuplavalokkari. Pihatien vierestä laskeudutaan kotiin, ja pihatien puoleinen

seinä on kokonaan lasia. Ihmettelen, ajoiko joku auto oman autoni ohi pihalle, joudun hieman kurkkimaan, koska lattian taso on alempana kuin pihatie.

Joku nousee autosta ylös ja lähtee kävelemään ovelle päin. Näen sen olevan Roberto-niminen mies, äitini entinen mies. Inhottava mies. Olen nuori. Parinkymppin kieppeillä. Yritän piiloutua jonkun kattolipan alle, jotta Roberto ei näkisi, että olen kotona. Hän näkee ja tulee sisään. Äitini, joka näyttää Nicole Kidmanilta, ottaa Roberton vastaan. Roberto näyttää Rosselinilta ja puhuu ruotsia italialaisittain, äitini puhuu Robertolle ruotsia. Annamme ryhmähalin, joku neljäs on myös ringissä, eleen on tarkoitus rauhoittaa tilanteemme, joka ainakin pelotti minua alussa.

Hiiri - New York

Olen menossa kotiini, joka on kerrostalossa. Minulla on paljon tavaroita, jotka lasken alas käsistäni jalkoihini, jotta saan oven auki. Minun pitää päästää eläimet, hiiret ja rotat, ulos ensimmäiseksi. Ne eivät kuulu asuntooni. Tietenkin myös pieni koirani, vaalea beige chihuahuan tapainen, pitäisi päästää ulos. Koirani juokseekin alakertaan rappuun, ja menen itse sisälle. Vasta monen tunnin päästä tajuan mennä päästämään koirani ulos rapusta. Koira on vapaana ja juoksee pitkin pihaa vapaana. Yritän saada sen kakkaamaan, tajuan, ettei mulla ole kakkapussia mukana. Mietin, että teen tutkielmani kyselyn nettikyselynä.

Menen sisälle, asunto on tuttuni Vellun, ja se on New Yorkissa. Kämpä on todella suuri, se ei tosin ole Manhattanilla, en tiedä missä. Puhun nuorelle miehelle, joka on sisällä. Puhun ensin englantia, ja sitten tajuan pojan olevan Vellun poika ja vaihdan kielen suomeksi. Kämpässä on toinenkin nuori mies. Kummatkaan eivät ole sittenkään Vellun lapsia vaan vuokralla asunnossa. Olohuone-keittiötila on yhtenäistä, yksi makkarisoppikin on yhdistetty tilaan. Kata on myös siellä. Pesen hampaat. Mennään ulos. Hypitään kallioiden päällä. Toinen kundeista alkaa laulamaan oopperaa.

Kotijuhlat

Meillä on juhlat, ihmisiä tulee ja menee. Mieheni on ihan joku muu kuin oma mieheni. Hän on hoikka ja kapeaharteinen, ihan söötti. Olemme noin nelikymppisiä, vähän nuorempiakin. Keittiö, joka on avokeittiö, on alempana muuta asuntoa. Mieheni on tehnyt jotkut kaupat ja tienannut hyvin. Sanon miehelleni, että nyt käännytetään kaikki ihmiset pois, joita me ei tunneta.

Paikalla on mies, joka on tukevahko, pikkutakki päällä ja mustavalkoinen ruutupaita. Hän on ilmeisesti juristi, joka on hoitanut mieheni kaupat. Joku sanoo jotain negatiivista hänestä, onko hän ottanut liikaa tästä duunista tai jotain, ja kerron tästä miehelleni. Joudun selittämään miehelleni, kuka tämä tyyppi on. Hän ei tunnista kuvauksistani miestä. Emme näe enää miestä väkijoukossa. Tunnelma on vaivautunut, niin paljon tuntemattomia ihmisiä.

Olen jossain muualla, paikassa, jossa vauva ja äiti ovat jossain palvelussa. Työntekijä kääntää vauvaa hoitopöydällä, vauva on tosi isokokoinen. Paikka on minulle tuttu. Menen keittiöön tai ryntään niin, että mukini, jossa jugurttia, tippuu lattialle. Lattialle jää vähän jugurttia, mutta saan pyyhittyä saman tien jugurtin pois. Verhon takana on keittiö, jossa kaksi tiskiallasta. Toisessa altaassa on vaaleanpunainen amme, ja tyrkkään mukini sinne sillä seurauksella, että veteen jää valkoisia jugurttiraitoja. Tiskipöydän vieressä on nuori nainen, joka tuohtuu, koska hänen piti laittaa vauva sinne kylpyyn. Yritän metsästää jo puhtaalla mukilla jugurttiraidat vedestä pois. Totean veden olevan mielestäni liian haaleaa vauvalle. Nainen on toista mieltä.

Liikkeen puolella joku huutaa nimeäni, ikään kuin ajanvarauksessa. Huutaja on liikkeen omistaja, joka käyttää sanoja, jotka eivät todellisuudessa kerro mulle mitään, ja kysyn, mitä tämä tarkoittaa. Toivon, että asioista puhutaan omilla nimillään eikä kiertoteitä. Sitten hän sanoo kovaa ja kuuluvalla äänellä, että minun pitäisi mennä tunnetaitokoulutukseen, jotta oppisin puhumaan avoimesti. Tämä nainen on mieheni sisko, ja mieheni on sanonut tämän hänelle.

Kävelemme rantatietä mieheni ja kahden pienen lapsemme kanssa. Tyttö ja poika, alle kouluikäisiä, kävelevät mun kanssa edellä ja mieheni perässä. Hidastan vauhtia ja otan miehestäni kiinni lantiolta ja kävelen hänen kanssaan yhtä matkaa. Rannalla on vaaltoiset aallot. Olen ymmälläni, koska mieheni ei ymmärrä, ketä tyyppiä tarkoitin, kun hänellä ei ole siskoa. Hämmästelen myös sitä hänelle, miksi mun pitäisi mennä tunnetaito- ja valmennukseen.

Ihastus

Olen ihastunut johonkin. Tämä henkilö on ystäväni Niinan serkku. Odotan koko ajan, tuleeko Niina sisään ja näkee meidät. Emme voi pitää näppejämme erossa toisistamme, vaan haluamme halata koko ajan. Mies on minua pidempi, ja hänellä on tummat hiukset. Tilanne on minusta turvallinen, koska hänellä on vaimo. Niina ei koskaan saavu paikalle eikä näe meitä.

Downton Abbey

Juhlat isossa asunnossa. Siellä on Raakel Lignell, en tiedä, onko heidän talonsa. Punainen keittiö. Talo on vanha, kuin Downton Abbey. Sokkeloinen, paljon vieraita. Istun pöytään, jossa on muutama paikka vapaana. Pöydässä on nainen, joka ei puhu suomea eikä englantia. Ehkä kuuluu palveluhenkilökuntaan, hän itkee tai on itkenyt. Etsin vessaa, kiipeän suorat portaat ylös, tulen naisen makuuhuoneeseen. Kysyn portaiden yläpäässä, saanko tulla vessaan, koska en löydä alhaalta vessaa. Kyllä saan, mutta vessa on kuulemma tosi pieni. Yritän peruuttaa vessaan, mutta se on niin matala, etten mahdu pöntölle istumaan. Joudun siis lähtemään jyrkkiä rappusia takaperin pois.

Lattian rajaan tulee pieni lapsi, sisäportaiden yläpäähän, pidän häntä kädellä vastaan, jotta lapsi ei tippuisi. Äiti tulee rappusille, lapsi ei kuulemma tipu. Lapsi puhuu kuin aikuinen, hän on ikäistään kehittyneempi. Jatkan matkaani alakertaan etsimään vessaa. Tanja ja Nipsu ovat tulleet taloon ja menneet sohvalle ja nojatuolille nukkumaan. He heräävät. Samassa talossa on paljon ihmisiä ja yksi oranssi, marsun kokoinen koira.

Kimmen huutaa, että mennään uudella, valkoisella, pienellä moottoriveneellä, ja hän ajaa sillä maan päällä. Kovaa vauhtia pitkin teitä ja puskia, olen kauhuissani. Ajetaan rantaan, ja siellä kaksi valkoista, samantapaista venettä veden alla. Jotkut muut hurjastelivat samanaikaisesti, saamme selville, ettei kenellekään käynyt kuinka. Menemme sisään samaan Downton Abbey -tyyliseen taloon. Selänteen "seurakunta" on tullut samaan mestaan, muutama miehistä moikkaa mua, en jostain syystä vastaa heille.

Tikapuut

Ajan betonista parkkihallia ylös etsien parkkipaikkaa. Allani ei ole auto, joku pienempi vehje. Pieni auto, leikkiauto, matchbox-auton kokoinen. Olen auton ulkopuolella. Auto lentää luiskasta alaspäin, ja hyppään hakemaan autoani. Betoninen vaijeri, jota apuna käyttäen yritän päästä alas, ja se venyy mukanani. Pääsen turvallisesti alemmalle kerrokselle, jossa pieni autoni on. Olenkin menossa portaita pitkin ylemmäksi, Saimi-mummi edellä. Portaat meinaavat irrota, ne ovat kuin tikapuut, mutta saamme ne kiinni ylätasanteella niin, että Saimi-mummikin pääsee perille.

Esitelmä

Olen yleisessä tilassa, mies lukee Hesaria. Menen juttelemaan lehdessä olevasta jutusta. Miehen vaimo ja tytär tulevat siihen. Tilanne on outo, lähden vain pois. Menen lepäämään tilassa olevaan sänkyyn, vedän peiton päälle. Nainen alkaa pitämään esitelmää ja kysyy minulta, koska pidän esitelmän. En yhtään tiedä, mistä puhuu. Hän moittii minua siitä, ja otan arvostelut vastaan hiljaa. Sitten kysyn uudestaan, mitä mun pitäisi tietää hänen kysymästään aiheesta. Hän kysyy, eikö lapseni olekaan luokalla 7d. Sanon, ettei ole. Hän sanoo olevansa pahoillaan. Näpäytän häntä siitä, että alkoi tietämättään arvostelemaan minua. Lähden tilasta närkästyneenä pois.

Näkymätön akvaario

Olemme kylässä perheessä, jolla on joku yritys. Ilmeisesti ainakin korumyyntiä. Tilassa, joka on ilmeisesti perheen koti, on koruja esillä. Ymmärtääkseni niitä saa vapaasti ottaa. Seinällä on kaunis koruhylly, joka on intialaistyylinen. Siinä roikkuu kauniita koruja, ei hienoja timantteja vaan hippityylisiä, joissa on kaiverruksia, ja

puuta ja luuta. Pöydällä on sormuksia, joita olen jo laittanut sormiini. Alan epäillä, josko koruja sittenkään saa ottaa. Laitan sormukset vaivihkaa takaisin, jottei kukaan huomaisi. Niissä on vielä hintalaput tallella.

Tilassa on iso akvaario ja joku hieno uusi systeemi: kalat uivat ilmassa, siltä ainakin näyttää. Akvaariot ovat näkymättömiä. Oikaisen huoneen toiselta laidalta toiseen ja kiipeän yhden akvaarion yli. En tajua, että siinä kohtaa on näkymätön akvaario, ja jään jotenkin jumiin siihen kohtaan. Minua pitää auttaa, jotta pääsen siitä pois.

Korvavaikku

Olen vaatehuoneessa, jota en ole aiemmin nähnyt, se tuntuu minusta kuitenkin omalta. Vaatehuoneessa on pöytä, ja istun tuolilla pöydän ääressä. Katson peilistä, näen vaikkua korvassani, se on tulossa ulos korvastani. Vaatehuone on täynnä vettä, kuin akvaariossa, vaikkua vain tulee korvasta. Yritän ottaa vaikkua, joka on kuin pitsistä rihmastoa, kiinni ja haluan vaikut pois vedestä ennen kuin lähden vaatehuoneesta. Vedessä ajelehtii myös jonkun hiiren tai ravun ehkä hieman muumioitunut ruumis, jota yritän ottaa kiinni. Samalla minua ällöttää tarttua siihen kiinni.

Mummi

Saimi-mummi lähtee ajamaan pientä autoa, meidän pitää hypätä kyytiin rakennuksen ulkopuolelta. Autosta kuuluu huutoa sisältä ja tajuan, että mummi ei saa pysäytettyä autoa. Auto pysähtyy kuitenkin juuri ennen kuin se osuu seinään.

Paskahihna

Olen metsässä, on lunta. Mäkeä alaspäin kulkee liukuhihna, jota pitkin tulee koiran paskakasa, oikein iso. Ja kohta toinen. Kohta tulee lapsi. Kauhistelen, lämähääkö lapsi paskakasaan, mutta lapsi menee jotenkin yli.

Kävely

Kävelen miehen kanssa, joka pitää käsiään ympärilläni. Tunnen oloni vaivautuneeksi, vaikka ennen pitkää otan itse hänen käsistään kiinni. Kun hänen kätensä ovat hartioillani, tai toinen käsi edessäni, olen hänen käsiensä välissä. Mies on jotenkin hippimäinen leveissä samettihousuissaan. Kävelemme pitkän matkan jonnekin, en tiedä minne. Mies on selvästi ihastunut minuun, itse olen myös häneen, mutta en ehkä saisi olla tässä tilanteessa.

Kuvaaminen

Olen tilaisuudessa, jossa on joku poliitikko. Yksi mies kysyy, voisinko ottaa kuvan, jossa hän istuu ei viereisellä vaan sitä viereisellä paikalla. Lupaan ottaa kuvan. Se on todella vaikeaa. En meinaa saada häntä kuvaan ollenkaan. Kuva tulee vain tästä poliitikosta ja vieressä istuvasta miehestä. Sitten kuvanpyytäjä haluaa mennä ihan toiseen päähän tuoliasetelmaa, mutta sekään ei onnistu, poliitikko jää pois kuvasta. Pyydän miestä ja poliitikkoa nousemaan ylös, haluan ottaa heistä kuvan kauniilla taustalla, ja pyydän heitä siirtymään toiseen paikkaan. Taustalla on pilvinen, hämärtyvä taivas. Poliitikko on tässä vaiheessa Sauli Niinistö. Ihmettelen, kuinka hänellä on aikaa niin kauan siirtyä onnettoman valokuvasesion vuoksi. Valokuvanotto on vieläkin haastavaa, paikat jotenkin siirtyvät, ehkä saan kasvokuvan onnistumaan lopulta jotenkin.

Suppailu

Hyppään suppilaudan päälle, en tosin suppaamaan, vaan makaan tai istun. Suppaajia on paljon, siinä kohtaa oikea suppisuma. Vellu suppaa, ja yritän ottaa hänestä kuvaa. Vaihtelen puhelinta, jolla saisin kuvan. Käyn meressä olevan laudan päällä hakemassa toista kännyä, jotta saisin hänestä paremman kuvan. Kaikki tuntuvat vanhoilta kännyiltä. Hyppään laudalta mereen melkein toisen ihmisen päälle, joka on uimassa matkaa. Tämä on Eija, joka ui jonkun miehen kanssa. Eija ei kuitenkaan suutu vaan jatkaa vain uintireissuaan. Vesipulahtelujen jälkeen näen meressä jäätelökioskin, Niina menee ostamaan jäätelöä. Jäätelöön saa aina kahta makua, valitsen vaihtoehtona olevan salmiakkisuklaan.

Vaihdossa

Olen päässyt vaihtoon Sydneyn yliopistoon, jossa Liia on samanaikaisesti. Liia auttaa asioiden kanssa ja kuljettaa eri paikkoihin. Yliopistossa on muitakin suomalaisia, ovat käymässä, joku opiskelee Suomessa lisää, hän kertoo, että hänestä on tulossa ekstra. Ajattelen hänen olevan ennestään lähihoitaja. Hän menee vaatteet päällä veteen, tämä paikka on sisällä yliopistossa ja näin kuuluu tehdä. Veteen laskeudutaan ikään kuin kivenkolosta ja istutaan johonkin istuimeen, joka on seinässä kiinni. Siinä poljetaan hetki ja sitten nouseaan ylös. Olisiko se joku testi, onneksi minun ei tarvitse mennä siihen.

Minulla on päälläni tummansininen, lyhyt mekko, jossa on ohuita, valkoisia raitoja pystysuuntaan. Se herättää jostain syystä huomiota, ja miehet vilkuilevat ja sanovat jotakin siitä, mikä ei ole minusta sopivaa. Olen raivoissani ja huudan suomeksi: "Vitun idiootit!" Liia on tosi auttavainen, hänen takkiaan kehutaan, olen ostanut takin hänelle.

Uusi asuinkumppani

Meidän on tarkoitus muuttaa, ja homman nimi on se, että kaikille määrätään, kenen kanssa joutuu asumaan. Rakennus, johon muutto tapahtuu, on iso, ja minun on määrä muuttaa isoon nurkkatilaan. Minun pitää muuttaa Sepon tai Börjen kanssa, en oikein muista, enkä edes tiedä, kuka tämä tyyppi on. Asia on hieman outo, mutta määräys on tullut sellaiselta taholta, ettei sitä kyseenalaisteta. Valitan siitä kyllä Kimmenille, kun tämä tyyppi kulkee ohi, en edes halua tätä tervehtiä, työnnän ajatuksen yhteenmuutosta vain tuonnemmaksi. Olen tilassa, johon minun pitää muuttaa, tilassa on kaksi hienoa, modernia kirjahyllyä. Mietin, miten ihmeessä tilan voi sisustaa, kun nämä kirjahyllyt otetaan pois. Sitten Börje-Sepon kirjahyllyt ilmestyvät paikalle, suhtaudun asiaan neutraalisti.

Ratsastus

Otan hevosen tallista, talli on ihan ventovieras. Hevonen on vaalea, ja sillä on tuuhea harjas. Minulla ei ole satulaa, makaan hevosen selässä pitäen harjaksista kiinni. Ratsastamme puistikossa, harjaksista ohjaan, mihin suuntaan haluan mennä, ja hevonen tietää hyvin. Emme mene kovaa. Puistikossa ei ole muita, haluan käydä katsomassa tiettyjä juttuja hevosen kanssa, joten kulkeminen on rauhallista mutta kiemuraista. Toivon, ettei hevonen säntää juoksuun, sitten kyllä putoaisin. Hevosen selässä on turvallista. Makaan vain pitäen harjaksista kiinni. On pehmeää, tuntuu kuin hevonen olisi todella karvainen, ja minä makaan mukavasti turkin päällä.

Saavumme rakennukseen ja edelleen hevosen selässä menemme ylös toiseen kerrokseen luiskaa pitkin. Pujottelemme tavaroiden seassa. Kun on aika lähteä alaspäin, menemme rappusia pitkin. Epäröin, onko meno fiksumaa, ja hyppään pois hevosen selästä. Hevosen kengät eivät ole taotut perinteisesti hevosen jalkaan, vaan hevosella on kenkäsandaalit. Huomaan ne vasta, kun hevonen ottaa varovaisia askeleita rappusissa. Näin erikseen on helpompi tulla, ja turvallisempaa.

Kun olemme ulkona talosta, hevonen näyttää niin pieneltä, lampaan kokoiselta. Miten ihmeessä se pystyi kantamaan minua selässään! Huolestun. Mitä, jos jollakin on tunti ja hevonen ei olekaan paikalla? Näitä pieniä hevosia, vai ovatko ne nyt lampaita tai pieniä elukoita, onkin nyt useampi, ja ne kulkevat letkassa. Talojen välisillä kujilla lamfaat menevät niin ripeästi, etten erota, mikä oli lainaamani elukka.

Hanapää

Nuori mies, alta 40 v, on huonona, koska hänen mielestään en välitä hänestä. Hänellä on punaista päällä, kudottua haalarintapaista. Alan halaamaan kiihkeästi ja vannon rakkauttani. Sanon, että mun pitää mennä pesemään hampaat, koska olen just herännyt ja hampaat ovat vielä pesemättä.

Kiipeän rappusia pitkin ylös kylppäriin. Siellä on monta allasta, jossa hampaat voi pestä. Suunnattoman isoja lavuaareja, melkein kylpyammeita, joiden reunalla on hanoja, joissa on miesten pienikokoisia päitä. Miehet yrittävät saada minua käyttämään juuri heidän hanojaan ja altaitaan. Miehet ovat vanhoja.

Minun on tarkoitus mennä nuoren miehen kanssa hänen makuuhuoneeseensa, mutta lähdenkin oudoissa vaatteissa, piukassa paidassa, minihameessa ja korkeavartisissa saappaissa jonnekin. Kävelen kapeaa käytävää tai jonkinlaisen korokkeen päällä. Näen kaupan, jossa on aivan minun tyylisiäni kukkamekkoja. Haluaisin mennä ostamaan, mutta mukana ei ole lompakkoa eikä yhtään rahaa.

Tippuminen lähellä

Ajamme ohi rakennuksen, joka on ikään kuin oopperatalo. Tämä talo on saanut uuden ulkokuoren, se muistuttaa kaksikerrosbussia, joka ei olekaan punainen vaan kiiltävän musta. Ihmisiä on sisällä ikään kuin näytillä, että he ovat saaneet kutsun hienoon tapahtumaan. Me, ainakin Suvi ja Risto, emme ole saaneet, vaan ajamme ohi. Suvi bongaa joitakin kulosaarelaisia, minä en tunne heitä, huomaan Mikael R:n.

Saavumme meidän määränpäähämme ja kiipeämme ylös seinää pitkin. Seinässä vanha hylly, ohut, litteä, joka on nyt tätä tarkoitusta varten kiinnitetty siihen. Kun pääsen ylös ja lähden takaisin alas, hylly alkaa irrota kiinnityskohdistaan. Pelkään koko ajan hyllyn irtoavan seinästä ja minun tippuvan alas. Huomaan, että vain ylimmät ruuvit ovat irronneet ja alempana olevat ruuvit ovat vielä kiinni seinässä.

Ristolla on ranteessaan kaksi rannekorua, jotka ovat puisia ja niihin on kaiverrettu jotain, ovat vanhan näköisiä. Hän kertoo saaneensa ne Stefanilta, koska tämä ei kuulemma käyttänyt niitä.

Munamies

Lintsi-tyylinen paikka, olen tuonut Mimin kavereineen sinne. Sofia E. oli aikaisemmin laittanut viestiä, voinko ottaa Johanneksen myös mukaan muiden poikien kanssa. Autoni oli täynnä, joten se ei ollut onnistunut. Kävelen eteenpäin, ja siinähan Sofia on. En meinannut heti tunnistaa, hänellä on vanhempi poikansa mukanaan. Olemmekin Sofialla, heillä on musta-kultaiset Mikki Hiiri -tapetit. Sofia puhuu minulle, hänen ystävänsä tulee koko ajan väliin ja matkii minua koko ajan eleillään. Odotamme. Poika kehottaa ottamaan viiniä. Sanon, että sitä on jo tarjottu. Lähdemme käytävää pitkin pois. Yhdessä makuuhuoneessa makaa "Munamies"-näyttelijä, ystäväni työntää päänsä ovesta sisään ja huutaa hänelle: "Moido." Piia L. tulee yhdestä huoneesta ulos poikansa kanssa, ja heillä on pieni koira, jonka he haluavat ostaa.

Jusa

Olen kaupassa, olen tehnyt ostoksia ja maksan kassalla. Viereisellä kassalla on Jusa kolmen lapsen kanssa. Pienin, ihan vauva, on lattialla ja hän ujostelee niin, että kellahtaa kumoon ja pää kopsahtaa lattiaan. Koska vauvalla on vain yksi käsivarsi, niin hän ei saanut tukea mistään. Jusalla on ostoksia kädet täynnä, tarjoan apuani, voisin kantaa vauvan, hänen mielestään hän ei tarvitse apua.

Mainoskuvaukset

Olen autonkuljettajamme kyydissä, valkoisessa, pitkässä limusiinissa. Ajamme vasemmanpuoleista kaistaa, joka on kiinni kallioseinässä. Auto alkaa horjumaan ja meinaa välillä hipaista kallioseinää. Puhun puhelimessa, autossa on lankapuhelin. Vauhti on kovaa. Olen menossa kuvauksiin, kuvauspaikkana on talo, johon pääsee heti ensimmäisestä kerroksesta kuvauspaikalle. Koputan ikkunaa, kun näen sisällä olevan ihmisiä. Saan tavarat sisään, kohta tulee lisää ihmisiä, heillä on paljon kukkia, onkohan minulla liian vähän? Onko minulla liian vähän astioita?

Kuvattavat leivät on laitettu laakealle vadille, joka on hanan vieressä. Kun avaan hanaa, leipien astialle menee vettä. Yritän imeä paperilla vedet pois astiasta, niin ettei kukaan huomaisi mokaani. Joku alkaa neuvomaan, mitä kuvattaisiin. Joku laittaa kätensä olkapäälleni, se on Möller. Tosin hoikempi, hänen pitäisi toisen tyyppin kanssa maalata juomalaseihin sinisiä koristuksia. M vain moikkaa, moikkaan vain takaisin vaikka ajattelen, että joka paikkaan sen pitää änkeä.

Uusi työpaikka

Olen uudessa työpaikassa, mulla on joitain värimalleja, lähinnä luomivärejä muistuttavia, pöydällä edessäni. Joku vanha tuttu tulee moikkaamaan, miespuolinen, hällä on takki täynnä rintamerkkejä, jotka muistuttavat kunniamerkkejä, mutta tyyli on ilmeisesti trendikäs. Tyyppi muistuttaa H:a, joka oli töissä Film Magicassa. Päivittelen hänelle, kuinka tulen selviämään töistäni.

On tarkoitus katsoa jotakin tapahtumaa ja mun pitäisi istua ruokapöytään, jossa muu perhe istuu. Ruokapöydästä ei kuitenkaan näy mitään, joten menen istumaan katsomoon jonkun tytön kanssa. Katsomo on jyrkkä ja iso, alhaalla on näyttämö, en tiedä mitä katsomme. Olen lähdössä lenkille kahden tyyppin kanssa, mies ja nainen, jään heti heidän vauhdistaan alkumetreillä, sanon juoksevani omaan tahtiini. Minulla on jaloissani jotkut ihmekengät, jotka pomppivat paljon, ja niillä on ihan mahdotonta juosta, en meinaa päästä rappusia ylöspäin ollenkaan. Mukana on tyttö, joka puhuu väikkäristään tai jatkotutkimuksestaan, mahtaako hänestä olla siihen.

Reijo

Minulla on huolehdittavana koulussa italialainen mallikaunotar, joka on työkeikalla Suomessa. Toinen italiatar ja suomalainen nainen ottavat yhteiskuvan ja haluan mukaan, otetaan kuva itse. Minulla ja kaunottarella on samanlaiset puhelimet, näyttävät meikkirasioilta.

Olen tennistapahtumassa, kierretään isoa aluetta, on monessa kerroksessa, vähän kuin hotelli. Joku nainen ehdottaa, että tulisin aamupeleihin mukaan, sinne voivat tulla muutkin kuin kisaajat. Kuljen tämän naisen kanssa, hän kertoo mm. Reijosta jotain. Kysyn, kuka Reijo on. Hän näyttää Reijoa, joka istuu sohvalla, minä tiedän Reijon.

Haluan ostaa jätskiä, saan Kimmeniltä rahaa. Jätski maksaa kaksi euroa, annan ensin isomman rahan, sitten tajuan, että minullahan on kaksieuronen, ja annan kolikon myyjälle. Pyydän senttiä takaisin, ja myyjä sanoo, ettei hänellä ole sentin kolikkoa. Samassa tajuan asian itsekin.

Taivas

Olen mainostoimistossa, joka on nimeltään Taivas. Tosi pieni. Sanna V. on siellä töissä. Hänelle on tulossa asiakkaita ja hän asettelee ruokia lautaselle, joita on tarjoamassa heille. Juttelee samalla mulle, että jos löydän asiakkaita, naisia, lätkää pitäisi saada markkinoitua naisille. Laitan tiskejä koneeseen. Heidän siivoojansa juttelee minulle, että hän seurustelee Risto-Matti Ratian kanssa, joka on vähän höperö.

Olen ajanut auton bussipysäkin taakse, kun olin tullut bussin perässä vaikka olisi pitänyt ohittaa vasemmalta. Olen ajanut auton niin, että se on alamäessä, ja mietin, saanko peruuttaa pois, kun on niin jyrkkä kohta ja etupää on vesilammikossa. Joku on vieressä, onko se Mimi, joka katsoo, tuleeko autoja takaa. Saan peruutettua vauhdilla ylös ja kaasutan bussin ohi niin, että maahan jää voimakkaat jäljet, käännyn heti pysäkiltä jyrkästi oikealle karkuun ja lähdenkin autolla nousemaan kerrostalon seinää pitkin ylös. Talossa on seinässä kasvillisuutta, jossa olen ikään kuin kiinni.

Ylämäki

Olemme bussin kyydissä, bussi on uusi ja moderni. Mimi on bussissa kanssani. Edessä on jyrkkä, kiemurainen ylämäki. Vastaantulevalla kaistalla ajaa traktori tai kaivinkone, joka myllää maata, siis tien ylösalaisin. Olen satavarma, että bussi ei pysty ajamaan pehmeässä, myllätyssä hiekassa, mutta se pystyykin. Mäki on niin jyrkkä, että olen varma, että bussin hevosvoimat loppuvat ja se jää pehmeän ylämäen keskelle, mutta se pääseekin mäen päälle, jossa on ensimmäinen pysäkki. Tai ainakin pysäkki, jossa hyppäämme Mimin kanssa pois.

Jääkiekkomaila

Nukun talossa, jossa on pimeä makuuhuone. Huoneessa on kolme laveria vierekkäin. Minä nukun laverissa, joka on seinän vieressä, ja välillä olenkin keskellä, siis keskimmaisessa laverissa. Katosta roikkuu pitkä keppi, joka on kuin jääkiekkomailan varsi. Se laskeutuu koko ajan alemmaksi, ja kohta se varmaan osuu minun toisella puolellani nukkuvaan. Keppi roikkuu hänen kohdallaan. Hän havahtuu kohti tulevaa keppiä.

Makuuhuone on mökissä, joka on loivassa alamäessä. Avoimesta ovesta näkyy ulos, ja joku tuttavamme tulee pyynnöstämme päästämään miehen, joka tuli polkupyörällä, sisään taloon, joka on loivan mäen päällä. Talo on vanha, puinen, valkoinen huvila, jossa on kuisti edessä. Näemme miehen menevän sisään ja tulevan ulos. Huudamme tai vihellämme, hän vain vilkaisee meihin ja jatkaa pyörällä matkaa.

Nousemme ylös, nämä kolme ihmistä, naisia kaikki. Menen ylätaloon katsomaan, onko siellä aamupalaa. Joku on jättänyt edellisenä päivänä esille lautaselle leikkeleit, ja ne ovat ihan kuivahtaneita. Ei siis mitään aamupalaa.

Häät

Mun häät. Janne T. tulee halaamaan, mieleeni tulee, kuinka Janne oli ollut nuorena ihastunut muhun ja olisi halunnut seurustella mun kanssani. Olemme porukalla menossa syömään, ja mun on tarkoitus tehdä alkupalat itse. Alan tekemään niitä, teen vuokapohjiin erilaisia sekoituksia. Meidän pitäisi olla ravintolassa klo 18, ja kello on jo varttia yli. Mun on ollut tarkoituksena laittaa jo monta kertaa Joelille viestiä, että myöhästyttään, mutta en saa laitettua. Alkuruoka-aineokset loppuvat, niitä ei riitä kaikille, ravintolaan tuskin saa ottaa omia ruokia edes mukaan. Lähdän kiireessä, paikka jossa laitan ruokia, on hyvin sotkuinen. Kadulla on kaksi rottaa, joista toinen makaa selällään.